

ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΑΗΣ

Θέλω χυμούς από ροδόφυλλα
κι άνθους από τῆς λεμονιάς τὰ κλώνια
νὰ σμίξω μὲ τὰ λούλουδα τῆς νιότης σου
γιὰ νὰ μοσκοβολᾶν αἰώνια.

Θέλω δροσιὰ πρωτομαγιάτικη
καὶ μῦρο ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ παρμένο
νὰ ράνω τ' ἀλαβάστρινο κορμάκι σου
νὰ μένη δροσομυρωμένο.

Θέλω καναρινάκια μελωδὰ
νὰ ψάλλουν τις αὐγὲς τὴν ὀμορφιά σου
καὶ τῆς χαρᾶς τὸ κρυσταλλόγελο
νᾶνε ἢ γλυκούλα συντροφιά σου.

Θέλω ἢ πνοοῦλες νὰ χαϊδεύουνε
τὸ παρθενίσιο τῆς μορφῆς σου χνουδι
κ' ἢ ἄρπες νὰ σὲ νανουρίζουνε
μὲ τὸ ξρωτόλαλο τραγοῦδι.

ΣΑΛΩΜΗ

Εἶμαι ἢ Σαλώμη. Μὲς τὴ σάρκα μου
κλείνω τὴν ἡδονὴ καὶ τὴ λαγνεῖα
καὶ τοὺς κυματισμοὺς τ' ἀφράτου μου κορμιοῦ
γλυκοπυρώνει ἀχόρταγη ἢ μανία.

Ἄν λαχταρᾶς, Ἑρώδη, νὰ χαρῆς
τὸ λίγωμα ποὺ δίνουν ἢ γραμμὲς μου
καὶ νὰ ρουφήξης τὸ μεθυστικὸ πιωτὸ
ποὺ ὀλόγυρα θὰ χύνουν ἢ ὀρμές μου.

Ἄν θέλῃς στῶν ὀργίων τὸ χορὸ
τῆς γύμνιας μου νὰ ἰδῆς τὰ ροδοκάλλη,
στεῖλε καὶ φέρε μου σ' ὀλόχρυσο ταφι
τοῦ Γιωχανάν, τοῦ Ἑβραίου, τὸ κεφάλι.